

Chayei Sarah "Sarah's leven"

Genesis 23:1-25:18

1 Koningen 1:1-31

Jozua 13-15

Toen Hij de Neusring zag ...

De Torah portie van deze week heeft zulk een triest begin. Het wordt: " Sarah's leven" genoemd, maar in werkelijkheid gaat het over haar dood. Sarah en Abraham hebben in hun leven heel wat dingen gezien. Het leidt geen twijfel dat Sarah niet een gewoon leven leefde. Ze leefde ten volle. Haar leven was vol uitdagingen geweest. Stel je maar eens voor wat het moet geweest zijn om vanuit het comfort van het bekende, Abraham in het onbekende te volgen. Door goede en slechte tijden, door succes en door falen, Abraham was een echte avonturier. Zij gingen doelbewust een hogere roeping tegemoet, altijd op zoek naar die stad wiens bouwer en maker Elohim was.

Na Sarah's begrafenis en de rouwperiode, was het tijd voor Abraham om verder te gaan met zijn leven. Hij was tenslotte nog een jonge man, ergens vooraan in de honderd! Zijn eerste taak was het vinden van een bruid voor zijn zoon Izaak. Hij zendt zijn knecht met specifieke instructies omtrent de opdracht, terug naar het dorp van zijn familie. Deze week lezen we het verhaal over het slagen van deze reis en over de nieuwe vrouw voor Izaak. We maken ook kennis met een nieuwe persoon in het verhaal. Zijn naam is Laban.

De woorden die gebruikt worden om ons Laban voor te stellen mogen niet onopgemerkt voorbijgaan. Genesis 24:30 zegt, " 30 Nadat hij de neusring en de armbanden om de polsen van zijn zuster Rebekka had gezien...."

Deze woorden geven ons een hint welk soort mens Laban is en wat zijn drijfveer in het leven is. Laban had waarschijnlijk nooit eerder vier ons goud gezien, zoals deze vreemdeling net aan zijn zuster had gegeven. Het blijkt dat Laban's ware motivatie in het leven Laban is. Hij is niet begaan met zijn zuster, maar met wat hij uit de transactie kan halen. Dit zal verder bewezen worden als we hem blijven tegenkomen in het boek Genesis. Laban is begaan met het bouwen van zijn eigen koninkrijk, wat in directe tegenstelling is met Abraham, die altijd begaan is met het bouwen van Yah's Koninkrijk

De houding van Laban is dezelfde houding waartegen we Yeshua zien opkomen bij de Schriftgeleerden en de Farizeeën. Als we deze week verder door de hoofdstukken van Mattheüs lezen, kan je de frustratie voelen die Yeshua moet gevoeld hebben. Wat is er mis met deze mensen? Ze kennen de Schrift! Ze hebben over de komende Messias onderwezen! Ze weten dat Hij de wonderen zal doen die Yeshua doet. Wat is dan het probleem?

Het antwoord is vrij simpel. Ze hadden dezelfde houding als Laban. Ze waren uit op voordeel voor zichzelf. De religieuze leiders van die tijd waren vergeten, als ze het in de eerste plaats al ooit geweten hadden, dat ze door Yah in leiderschap geplaatst waren, om Zijn Koninkrijk te bouwen, niet het hunne. Ze begonnen naar het goud van deze vergankelijke wereld te kijken inplaats van het onvergankelijke goud van het komende Koninkrijk. Hun zucht naar macht en tijdelijke rijkdom zou hen dermate verblinde, tot op het punt dat ze de Ene die ze hadden moeten aanbidden en waar ze de mensen hadden moeten heenleiden, feitelijk zouden kruisigen.

Iedereen die mijn lessen al lang hoort, heeft mijn favoriete citaat van Will Rogers al wel gehoord, " Mensen veranderen, maar niet veel." (Ik denk nog altijd dat dit in het boek Spreuken zou moeten staan.) Vanaf de tijd van Laban tot aan de tijd van Yeshua, tot op vandaag zijn mensen veranderd, maar niet veel. Vele zogenaamde religieuze mensen willen tot op vandaag nog steeds het verkeerde koninkrijk bouwen. Te velen kijken naar het goud van de neusring inplaats van naar de voorbereiding van de bruid.

Er wordt geschat dat per maand 25.000 mensen de Christen kerken verlaten. Waarom is dit? Is het misschien omdat het georganiseerde christendom een religie van gouden neusringen is geworden en mensenkoninkrijken bouwt, inplaats van Zijn Koninkrijk?

Om fair te zijn, durf ik te zeggen dat velen in de Messiaanse Beweging tegenwoordig ook diezelfde filosofie geadopteerd hebben. Het is evengoed in dezelfde val getrapt van groter is beter, van personaliteiten en fondswerven voor een machine.

Ieder van ons moet van tijd tot tijd zijn motieven onderzoeken. We moeten onszelf afvragen waarom we doen wat we doen. Dienen we anderen, ongeacht wat het ons kost of wat zij kunnen bijdragen? Kopen we dure kleren om indruk te maken, om ons imago te verhogen? Kunnen we ons

evengoed minder duur kleden en het verschil aan de noodlijdenden geven? Is filet mignon echt beter voor ons dan kip? Wat zijn onze motieven als we een "getuigenis" geven? Is het om een streepje meer in onze geestelijke holster te kunnen kerven, of omdat we werkelijk om mensen geven en willen dat ze weten welk een grote God wij dienen? Wat is de motivatie voor ons leven in gehoorzaamheid aan de Torah? Ja, zelfs dit kan verdraaid worden tot iets dat om onszelf gaat. Inplaats van uit liefde voor Hem naar de Torah te leven, kan het zich centeren in rebellie tegen wat anderen doen. We beginnen naar de Torah te leven om iets te bewijzen, inplaats van gehoorzaamheid uit liefde.

Laten we het onder ogen zien, we zijn allemaal onderhevig aan de gevallen natuur, die verlangt naar neusringen te kijken en de bruid die ze draagt vergeet. Moge HaShem ons in deze laatste dagen bewaren voor de geest van Laban en ons de geest geven die Avraham's dienstknecht bezat, een geest van nederig weten dat het leven niet om ons en ons koninkrijk gaat. Leven gaat om Hem en Zijn Koninkrijk.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned. vertaling S.van Goethem